

Τί ζέστη! τί καμίνι!  
κι' ακόμη τί θα γίνη!

Μεσ' 'στὸ τόσο μας τὸ χάλι,  
'στὴν κακομοιριά τὴν τόση  
ἤρθανε κι' ἡ ζέσταις πάλι  
'στὸ ῥωμαϊκὸ κεφάλι  
τὸ γεμάτο ἀπὸ γνώσι.  
Κι' ὅσο καίεται ἡ πλάσι  
καὶ θερμὴ κατρακυλᾷ,  
τόσο πέρνουν νέα βράσι  
τὰ 'δικά μας τὰ μαλά.

Μόλις εἴμαστε 'στὸ Μάη  
καὶ φανῆκαν τὰ σημεῖα  
ἕνας ἔφυγε καὶ πάει  
'στὰ νησιὰ γιὰ νὰ περνᾷ  
μὲ δροσιὰ καὶ ἡσυχία.  
Κι' ὅσοι θέλουν ν' ἀσφαλίσουν  
τοῦ μαλαοῦ τὼν τὸ κουτί,  
ἐτοιμάζονται ν' ἀφήσουν  
τὰς 'Αθήνας μας κι' αὐτοί!

Μὰ ἡ ζέστη ἡ καινούρια  
πρῶτα 'κτύπησε τὸ 'Ροῦφο  
καὶ τὸ 'Ράλλη, κι' ὅλοι φούρια,  
μόλις βγήκανε τὰ γγούρια,  
κόκκινον 'φορέσαν σκοῦφο.  
Κι' ὁ Τρικούπης μὲς 'στὸ Μάη  
εἶναι σὲ στενόχωρᾷ  
κι' ὁ κακόμοιρος ζητάει  
'στοὺς σταυροὺς παρηγοριά.

'Ολοι καταῖδρωμένοι  
μὲς 'στὸν ἥλιο περπατοῦμε,  
ἡ 'στὰ σπήτια μας κλεισμένοι  
ὅαν μαντρόσκυλοι δαρμένοι  
μὲ χασμούρημα περνοῦμε.  
Κι' ὅσο ἡ ζέστη πρὸ πυρόναι  
κι' ὅσο καίγ' ἡ ἀντηλιά,  
ὁλοένα μεγαλύνει  
τὼν 'Ρωμηῶν ἡ τεμπελιά,

'Ολοι νοιόθουμε 'ὅαν ζάλη,  
βλέπουμε τὸ ἕνα ὅσο,  
μᾶς γυρίζει τὸ κεφάλι...  
ἀλλ' ἐπρόντισε καὶ πάλι  
τὸ καλὸ μας ὁπουργεῖο.  
'Ἡ Εὐρώπη ἡσυχάζει,  
ἡ πατρίς μας εὐτυχεῖ.  
κι' ὁ Τρικούπης ἐτοιμάζει  
τὸ Δαφνὶ γιὰ ἐξοχή.

.....

'Στοῦ 'Ρωμηοῦ αὐτὸ τὸ φύλλο  
μὴ σκεπτόμουν ἐβδομάδα  
γιὰ νὰ γράψω καὶ νὰ στείλω  
ἕνα ποίημα ποικίλο  
καὶ γεμάτο ἐξυπνάδα...  
Μὰ τὰφίνω, γιὰτί εἶδα,  
ἀναγνώσται μου καλοί,  
πῶς μοῦ ἔστριψε ἡ βίδα  
ἀπ' τὴ ζέστη τὴν πολλή.

Μιὰ τελευταία ὥρα  
γιὰ τὰ τορπιλλοφόρα.

Τὰ πλοῖα μας ἐκεῖνα ποῦ λὲν τορπιλλοφόρα,  
δὲν χρησιμεύουν γι' ἄλλο ἔως αὐτὴ τὴν ὥρα,  
παρὰ γιὰ γλέντια μόνο, τραγοῦδιὰ καὶ παιχνίδια,  
καὶ μερικῶν κυρίων ἀδιόκοπα ταξείδια.

'Ο 'Ροῦφος εἶναι πάντα γιὰ ζεῦκι πεθαμμένος,  
κι' ἀφοῦ πολέμους τώρα δὲν ἔχουμε 'στὸ γένος,  
παρὰ νὰ μένουν ἔτσι καὶ τόπο νὰ μᾶς πιάνουν,  
καλλίτερα ταξείδια ἐδῶ κι' ἐκεῖ νὰ κάνουν.

'Ας καίωνται γιὰ γλέντι καὶ κάρβουνα καμπόσα,  
τοῦ ἔθνους τὰ Ταμεῖα δὲν ἔχουν 'λίγα γρόσα'  
καὶ μάλιστα δὲ τώρα ποῦ εἶναι καλοκαίρι,  
ἂς πάρουμε τὸ φρέσκο τῆς θάλασσας ἀέρι.

Γλέντια, γενναῖε 'Ροῦφε, κι' ἂς λείψουν ἡ φροντίδες,  
δὲς τὰ τορπιλλοφόρα 'στῆς Χρυσοκανθαρίδες,  
'στὴν Αἰγίνα νὰ τρέχουν καὶ εἰς τὴν Σαλαμίνα,  
κι' ἴσως καμμιά καινούρια προδῆλξ Μπουμπουλίνα.

Πρέπει τοὺς Τραπεζίτας νὰ τοὺς ὑποχρεώνης·  
κοντὰ σου νὰ τοὺς ἔχῃς καὶ νὰ τοὺς καμαρώνῃς·  
πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τοὺς διασκεδάζῃς,  
κι' εἰς ἐξοδα ὀλίγα γιὰ τούτους νὰ μᾶς βάζῃς.

Μικρὸ δὲν εἶναι πρᾶγμα μ' αὐτοὺς παρὲα νᾶσαι,  
καὶ μὲ ἀνθρώπους τέτοιους νὰ τρῶς καὶ ν' ἀγαπᾷσαι,  
αὐτοὶ μονάχα εἶναι οἱ βροιλεῖς μας τώρα,  
γιὰ τούτους καὶ ὁ 'Ροῦφος καὶ τὰ τορπιλλοφόρα.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο  
μὲς 'στοῦ Παππαλεξανδρῆ  
εἶναι τὸ τυπογραφεῖο·  
συνορεύει μὲ μανδρί,  
μὲ τοὺς 'Αγγίους Θεοδώρους  
καὶ μὲ κᾶποιους τορναδόρους,